

Sygn. akt I.Ca 102/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Alicja Wiśniewska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. S.**

przeciwko P. N.

o roszczenia z umowy sprzedaży

na skutek apelacji powoda M. S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Olecku

z dnia 29 grudnia 2017r., sygn. akt I C 486/17

1) oddala apelację;

2) zasądza od powoda M. S. na rzecz pozwanego P. N. kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II – giej instancji.

SSO Alicja Wiśniewska

Sygn. akt I Ca 102/18

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. N. kwoty 4.568,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami [za opóźnienie] naliczanymi od tej kwoty od dnia 31 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, a nadto domagał się zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając wskazał, że pomiędzy stronami została zawarta umowa, której przedmiotem była sprzedaż tarcicy iglastej oraz dostarczenie jej transportem powoda do miejsca wskazanego przez pozwanego. W dniu składania zamówienia pozwany wpłacił zaliczkę w kwocie 1 500 zł. Pozostała należność, tj. 4 568,58 zł miała zostać zapłacona gotówką w dniu dostawy.

Powód podał, że w dniu 30 stycznia 2017 roku towar został dostarczony pozwanemu, zaś ten po jego rozładowaniu stwierdził, że deski mają nieodpowiednią wilgotność wobec czego nie uregulował on pozostałej do zapłaty kwoty.

Pozwany skontaktował się z powodem celem zgłoszenia ujawnionych wad i strony ustaliły, że powód jeszcze tego samego dnia zabierze deski i wymieni je na wolne od wad. Wbrew powyższym ustaleniom, po powrocie kierowcy do miejsca rozładunku, pozwany odmówił wydania towaru uzależniając jego wydanie od dokonania przez kierowcę zwrotu uiszczonych zaliczek. Z uwagi na powyższe pozwany został wezwany do zapłaty zaległej należności pismem z dnia 1 lutego 2017 roku. Pozwany odpowiadając na wezwanie początkowo wskazał, że cała należność została uregulowana. Natomiast po ponownym wystosowaniu wezwania do zapłaty, pismem z dnia 27 lutego 2017 roku pozwany poinformował powoda o poddaniu desek procesowi suszenia, które po tym procesie uległy odkształceniu. Wobec tego pozwany twierdził, że powyższe uprawnia go do odstąpienia od umowy.

Przy czym powód podkreślił, że po telefonicznym zgłoszeniu wad przez pozwanego, zaproponował mu, że w tym samym dniu odbierze wadliwy towar i niezwłocznie dostarczy deski o parametrach uzgodnionych przez strony, tj. wilgotności w granicach 11 %, na co pozwany początkowo wyraził zgodę. Po przybyciu kierowcy na miejsce dostawy celem odbioru wadliwego towaru, pozwany odmówił jego wydania.

Powód wskazał, że pozwany bez porozumienia z nim przetransportował deski do suszarni i poddał je procesowi suszenia, co w konsekwencji spowodowało ich uszkodzenie. Jednocześnie podkreślił, że powód nie ponosi odpowiedzialności za powyższe. W jego ocenie, nie ulega wątpliwości, że wady zgłoszone w dniu 27 lutego 2017 roku nie istniały w dniu dostarczenia towaru pozwanemu i są wyłącznie wynikiem jego samowolnych działań, zatem oświadczenie o odstąpieniu od umowy jest nieskuteczne.

Pozwany P. N. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, a nadto o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych. Podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Białymstoku.

W uzasadnieniu przyznał, że strony zawarły umowę, której przedmiotem była sprzedaż tarcicy iglastej i dostarczenie jej transportem do miejsca wskazanego przez pozwanego. Pozwany nie zakwestionował także wysokości wynagrodzenia wskazanego w fakturze VAT dołączonej do pozwu. Nadto potwierdził, że w dniu 30 stycznia 2017 roku został dostarczony mu towar, a po jego rozładowaniu stwierdzono, że deski mają nieodpowiednią wilgotność. Pozwany nie kwestionował, że niezwłocznie skontaktował się telefonicznie z powodem w celu zgłoszenia istniejących wad. Pozwany P. N. podkreślił, że powód sam w treści pozwu wskazał, iż był zobowiązany do dostarczenia desek podłogowych o ustalonych parametrach wilgotności - 11 %, zaś dostarczony towar cechował się wilgotnością na poziomie 28-31%. Pozwany stanowczo zakwestionował, aby powód podczas rozmowy telefonicznej zaproponował, że odbierze wadliwy towar i niezwłocznie dostarczy mu deski o parametrach uzgodnionych przez strony. Pozwany podał, że jedyną propozycją było, aby towar został zabrany przez kierowcę przy jednoczesnym przepadku uiszczonych uprzednio zaliczek. Pozwany powyższego nie zaakceptował.

Dodatkowo pozwany wskazał, że w trakcie rozmowy telefonicznej z powodem, ten zapewniał go, iż wystarczy kilka dni i deski „ułożą się”. Stąd uzgodniono, że deski zostaną u pozwanego w celu ich „ułożenia”. Po upływie kilku dni deski „nie ułożyły się” w związku z czym strony uzgodniły, że zostaną one oddane przez pozwanego do suszenia. Po przeprowadzeniu procesu przez profesjonalnego przedsiębiorcę – (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. wilgotność drewna kształtowała się na poziomie 10,4-10,8%, jednakże deski stały się krzywe, powyginane i wyciekała z nich żywica. W takim stanie nie nadawały się do ułożenia z nich stropopodłogi wobec czego pozwany w dniu 27 lutego 2017 roku odstąpił od umowy wskazując, że nie jest możliwe zamontowanie przedmiotowych desek w budynku mieszkalnym pozwanego z uwagi na odkształcenia i obecność żywicy. Wskazał, że gdyby wady towaru nie istniały w dniu jego dostarczenia to proces suszenia u profesjonalisty nie wpłynąłby w żaden sposób na właściwość towaru. Nadto podkreślił, że powód odmówił dokonania odbioru wadliwego towaru pomimo, że w piśmie z dnia 27 lutego 2017 roku pozwany zapewniał o jego dostępności w celu zapoznania się z wadami i jego odbioru.

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2017r., w sprawie sygn. akt I. C. 486/17 Sąd Rejonowy w Olecku oddalił powództwo; zasądził od powoda M. S. na rzecz pozwanego P. N. kwotę 917,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał

pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Olecku) kwotę 217,31 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

Powyższe rozstrzygnięcie wydane zostało w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

Powód prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w W.. Na portalu internetowym (...) zamieszczono ogłoszenie o możliwości wykonania desek na stropopodłogę przez firmę powoda. /dowód: okoliczności bezsporne; print screen z ogłoszenia na portalu (...) k. 72/

Pozwany P. N. znalazł powyższe ogłoszenie i złożył u pozwanego M. S. prowadzącego skład drzewny zamówienie na 4,15 m³ tarcicy iglastej wraz z usługą transportową. Wartość zamówienia opiewała na kwotę 6 068,58 zł, przy czym pozwany P. N. uiszczył zaliczkę w wysokości 1 500 zł, zaś reszta miała zostać zapłacona gotówką w dniu dostawy, tj. 4 568,58 zł. /dowód: faktura nr (...) – k. 10; okoliczności bezsporne/

Towar został załadowany na dwa dni przed jego dostarczeniem. Nadto z uwagi na warunki atmosferyczne deski zabezpieczono plandeką. Towar został dostarczony pozwanemu w godzinach porannych w dniu 30 stycznia 2017 roku. /dowód: okoliczność bezsporna; zeznania świadka J. W. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 roku – k. 73v/

Po jego rozładowaniu pozwany stwierdził, iż towar posiada wady fizyczne w postaci zwiększonego parametru wilgotności wobec czego jest on niezgodny z umową, z uwagi na duży ciężar desek. Po zbadaniu poziomu wilgotności drewna przez K. P., urzędniem do tego przeznaczonym i sprawnym w dniu dokonania pomiaru, stwierdzono, że wilgotność desek kształtowała się na wyższym niż wynikający z umowy poziomie, tj. ok. 20-30 %. Pod kątem poziomu wilgotności sprawdzono ok. 100 desek. Przy wykonywaniu tych czynności obecny był kierowca z firmy powoda.

/dowód: dokumentacja fotograficzna – k. 29; zeznania świadka K. P. złożone na rozprawie w dniu 14.11.2017r. (moment nagrania 00:25:00-00:58:41) – k. 64v-65v; zeznania świadka H. N. na rozprawie w dniu 14.11.2017r. (moment nagrania 01:01:05-01:08:53) – k. 65v; zeznania świadka G. Z. na rozprawie w dniu 14.11.2017r. (moment nagrania 01:08:53 – 01:22:04) – k. 65v-66; zeznania świadka J. W. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 roku – k. 73/

W związku z powyższym pozwany P. N. telefonicznie skontaktował się z firmą pozwanego celem zgłoszenia wad towaru. Pozwany chciał zwrócić deski i otrzymać w zamian nowe. Powód zgodził się deski odebrać jednakże zastrzegł, iż uiszczona zaliczka w kwocie 1 500 zł w takim przypadku przepadnie.

/dowód: zeznania świadka K. P. złożone na rozprawie w dniu 14.11.2017r. (moment nagrania 00:25:00-00:37:43) – k. 64v-65v; zeznania świadka G. Z. na rozprawie w dniu 14.11.2017r. (moment nagrania 01:08:53 – 01:22:04) – k. 65v-66; zeznania świadka J. W. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 roku – k. 73, zeznania pozwanego na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 roku – k. 75v, częściowo zeznania powoda na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 roku – k. 74-75 /

W wyniku rozmowy następnie strony uzgodniły, że pozwany skieruje deski do firmy zajmującej się procesem suszenia. Stąd towar w dniu 3 lutego 2017 roku przetransportowano do firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. celem wysuszenia desek w ilości 4,15 m³ do poziomu wilgotności ok. 11 %. Przyjęte do procesu suszenia drewno zostało losowo sprawdzone pod kątem poziomu wilgotności, który opiewał na ok. 28-31 %. Proces suszenia trwał 263 h w komorze suszarniczej produkcji Zakładów (...) Sp. z o.o. i podlegał ciągłemu monitoringowi. W wyniku powyższych działań wilgotność materiału kształtowała się na poziomie 10,4-10,8%. /dowód: notatka z wykonania czynności – k. 33; dokumentacja fotograficzna – k. 30, zeznania pozwanego na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 roku – k. 75v /

Przy czym strony ustaliły, iż koszty procesu suszenia zostaną odliczone od należności wynikającej z faktury i dodatkowo pomniejszonej o wartość uiszczoną przez pozwanego zaliczki.

/dowód: zeznania pozwanego na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 r. – k. 75v/

Po dokonaniu procesu suszenia przez firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. stan drewna uległ pogorszeniu. Deski powyginały się i wyciekała z nich żywica, co uniemożliwia zamontowanie ich w domu należącym do pozwanego. /dowód: dokumentacja fotograficzna – k. 31-32/

Powód w dniu 1 lutego 2017 roku wezwał pozwanego do zapłaty. Pozwany zaś w dniu 8 lutego 2017 roku skierował do powoda odpowiedź na wezwanie i wskazał, że faktura i paragon fiskalny (...) potwierdza dokonanie zakupu towaru wraz z usługą transportową na łączną kwotę 6 068,58 zł i jednocześnie świadczą o dokonaniu zapłaty w/w kwoty. Faktycznie jednak kwota ponad uiszczoną zaliczkę tj. 4 568,58 zł, nie została uregulowana przez pozwanego.

/dowód: odpowiedź na wezwanie – k. 11, okoliczności bezsporne; zeznania pozwanego na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 roku – k. 75v; zeznania świadka J. W. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 roku – k. 73/

Następnie powód ponownie pismem z dnia 11 lutego 2017 roku wezwał powoda do zapłaty należności z tytułu faktury nr (...) pomniejszoną o uiszczoną zaliczkę w kwocie 1 500 zł i jednocześnie określił pozwanemu termin 7 dni. /dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 12-13; potwierdzenie nadania wezwania – k. 14/

Pozwany P. N. pismem z dnia 27 lutego 2017 roku ponownie zawiadomił powoda o wadzie towaru oraz złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy powołując się na zawyżony stopień wilgotności drewna. Jednocześnie pismem tym wezwał powoda do zwrotu kwoty: 1 500 zł tytułem uiszczonej zaliczki i 1 230 zł tytułem zwrotu kosztów usługi suszenia i transportu.

/dowód: zawiadomienie o wadzie towaru i odstąpieniu od umowy – k. 15-16/

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Sąd Rejonowy wskazał, iż poza sporem pozostawał fakt, iż strony procesu wiązała umowa sprzedaży, do której zastosowanie przepisy art.535 k.c. i nast., w tym art.556 k.c. dotyczący odpowiedzialności sprzedawcy względem kupującego za wady fizyczne lub prawne w rzeczy sprzedanej. Wadą towaru w przypadku rozpoznawanej sprawy było nic innego jak różna niż w ogłoszeniu i zamówieniu wilgotność dostarczonych pozwanemu desek. Wada ta dotyczyła wyższego aniżeli uzgodnionego w umowie poziomu wilgotności drewna. Strony uzgodniły, iż będzie to ok. 11 %, zaś poziom wilgotności materiału dostarczonego pozwanemu kształtował się na poziomie 20-30 %. Zakres ww. wilgotności desek został wykazany w niniejszym postępowaniu poprzez zgłoszone przez pozwanego wnioski dowodowe, w tym świadków, w szczególności zeznania K. P. oraz dokumentację fotograficzną dotyczącą uzyskanych wyników. Wada ta istniała w dniu jego dostawy, tj. w dniu 30 stycznia 2017 roku, o czym pozwany P. N. niezwłocznie poinformował powoda. Zdaniem Sądu Rejonowego bez wątpienia wadę należy uznać za wadę istotną, fizyczną. Dostarczone deski o poziomie wilgotności rzędu 20-30 % nie nadawały się do ułożenia w budynku mieszkalnym pozwanego, co w okolicznościach sprawy było wiadomym zarówno powodowi jako profesjonalście jak i pozwanemu jako inwestorowi.

W ocenie Sądu Rejonowego nie ulega wątpliwości, iż niezgodność towaru z umową pozwany zgłosił powodowi już w dacie dostarczenia desek na jego nieruchomości. Wada ta bezspornie w tym przypadku istniała. Powód nie zaproponował pozwanemu niezwłocznej wymiany towaru na wolny od wad po tym zgłoszeniu. W istocie powód, bądź też jego małżonka lub córka, które w jego przedsiębiorstwie zajmowały się również kontaktami z klientami wskazał, iż zabiorą deski, niemniej jednak pozwanemu miał przepaść zaliczka.

Powód nie zniweczył również w żaden sposób skutku oświadczenia o odstąpieniu od umowy sprzedaży złożonego przez pozwanego albowiem nie padło z jego strony nawet oświadczenie o tym, że niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo że wadę usunie.

Zdaniem Sądu Rejonowego wymiana desek na wolne od wad nie była w istocie możliwa w sposób niezwłoczny, albowiem ww. deski zostały przygotowane na zamówienie pozwanego a wykonanie zamówienia złożonego około 3 miesiące wcześniej trwało określony czas, w tym około 14 dni suszenia (na co wskazał sam powód k. 74v-75). Ewentualne usunięcie wady desek poprzez suszenie przez powoda uzależnione było od zapłaty reszty ceny, na co

pozwany nie wyraził zgody. Alternatywą przedstawioną przez powoda i działające w jego imieniu osoby był zwrot desek łącznie z przypadkiem zaliczki. Pozwany oceniając sprawę rozsądnie nie mógł wyrazić na to zgody.

Sąd Rejonowy podkreślił ponadto, że wadą rzeczy, na którą powołuje się pozwany, była właśnie nieprawidłowa wilgotność desek a nie odkształcenie ich części po dokonanych przez pozwanego suszeniu. Deski te w chwili dostawy zostały sprawdzone. Nie było możliwości sprawdzenia ich wszystkich. Niemniej jednak w ocenie Sądu zakres badania wilgotności, wynikający z zeznań świadka K. P. „sprawdziliśmy większość desek” [k. 65] i G. Z. „sprawdził bardzo dużo desek, od spodu, z wierzchu, w środku” [k. 66] daje obraz dokonania tych czynności w sposób odzwierciedlający stan całości towaru.

Ponadto Sąd Rejonowy rozważył, czy samo suszenie przez pozwanego ww. desek nie stanowi w okolicznościach sprawy okoliczności zwalniających w tym zakresie powoda od odpowiedzialności za wady rzeczy sprzedanej i nie niweczy skutku oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Ostatecznie wskazał, iż wada towaru, na którą powołuje się pozwany była nieodpowiadająca zamówieniu wilgotność desek i to ona stanowi podstawę do odstąpienia od umowy sprzedaży.

Skuteczne odstąpienie od umowy powoduje, że strony powinny zwrócić sobie nawzajem otrzymane świadczenia według przepisów o odstąpieniu od umowy wzajemnej. Tym samym pozwany nie jest zobowiązany do zapłaty reszty ceny nabycia. Jego świadczenie w tym przypadku sprowadza się do wydania tego co otrzymał od powoda wskutek wykonania umowy, czyli desek.

Konkludując Sąd Rejonowy wskazał, iż pozwany zgłosił wadę rzeczy sprzedanej powodowi w terminie przewidzianym prawem, złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy z powodu tej wady a pozwany w żaden sposób nie udaremnił skutków ww. oświadczenia. Pozwany nie jest więc zobowiązany do zapłaty reszty ceny.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804), natomiast o kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust 1 w zw. z art. 83 ust 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), obciążając nimi powoda jako stronę przegrywającą.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód M. S. zaskarżając go w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie:

1. art.233 k.p.c. poprzez błędne uznanie, że ze zgromadzonego materiału dowodowego można wyprowadzić fakt uzależnienia przez powoda wymiany towaru na nowy bądź doprowadzenia towaru do stanu zgodnego z umową od zapłaty reszty ceny, co w konsekwencji doprowadziło do ustalenia, że powód nie wywiązał się z obowiązków wynikających z rękojmi za wady, podczas gdy w trakcie rozmowy telefonicznej, w której nastąpiło zgłoszenie wady, strony ustaliły, iż powód jeszcze tego samego dnia, zabierze przedmiotowe deski i wymieni je na wolne od wad lub usunie wadę, jednak po przybyciu kierowcy powód odmówił wydania desek;

2. art.233§1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dokonania jego oceny z pominięciem dowodu z przesłuchania powoda oraz zeznań świadka J. W., w zakresie, w jakim stanowiły one uzupełnienie przedstawionych przez powoda dokumentów, a w konsekwencji błędne ustalenie, że powód uzależnił usunięcie wady towaru od zapłaty przez pozwanego reszty ceny, w sytuacji, gdy to pozwany uzależnił możliwość zabrania przez kierowcę towaru celem usunięcia wad od zwrotu uiszczonej zaliczki; wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków z niego niewynikających, iż powód mimo propozycji, która padła jeszcze w dniu dostawy, nie był w stanie, w rozsądnym czasie i bez nadmiernych niegodności dla pozwanego, doprowadzić towaru do stanu zgodnego z umową; wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków z niego niewynikających, a ponadto sprzecznych z zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, iż podstawą odstąpienia od umowy sprzedaży była nieodpowiadająca zamówieniu wilgotność desek, podczas gdy w dacie złożenia przez pozwanego oświadczenia o odstąpieniu od umowy wilgotność desek kształtowała się na poziomie 10,4%-10,8%, a więc na poziomie wskazanym przez pozwanego w zamówieniu, a co wynika z materiału dowodowego, pozwany odstąpił od umowy z

powodu powyginania się desek i wycieku żywicy, które to wady powstały w wyniku nieprawidłowego suszenia desek przez pozwanego;

3. art.328§2 k.p.c. polegające na niewskazaniu w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dowodów, na których Sąd się oparł, rozstrzygając że proces suszenia desek w (...) D. sp. o.o. z siedziba w G. odbywał się w porozumieniu z powodem, jak i przyczyn dla których odmówił wiarygodności przesłuchaniu powoda w zakresie w jakim wskazywał on, że nigdy nie wyrażał zgody na poddanie procesowi suszenia przez pozwanego we własnym zakresie;

4. art.559 k.c. w zw. z art.548§1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji błędne przyjęcie, że wady towaru wskazane w oświadczeniu o odstąpieniu umowy, istniały w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego, co skutkowało uznaniem odpowiedzialności powoda jako sprzedawcy z tytułu rękojmi, mimo iż z przeprowadzonego postępowania dowodowego jednoznacznie wynika, że wady, z powodu których pozwany złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy powstały po wydaniu towaru pozwanemu, a ich przyczyną było niewłaściwe suszenie desek przez pozwanego;

5. art.561§2 k.c. przez błędną wykładnię i w konsekwencji uznanie, że powód nie był w stanie rozsądnym czasie i bez nadmiernych niegodności dla kupującego wymienić wadliwych desek lub usunąć wady, mimo że zebrane dowody nie dały podstawy do takiego przyjęcia.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Domagał się nadto zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

Pozwany P. N. w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje powoda jako bezzasadna podlegała oddaleniu. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń w sprawie niniejszej, a żądanie powoda rozpoznał w oparciu o prawidłową podstawę prawną, należycie i właściwie zinterpretowaną. Tak ustalenia jak i zważenia Sądu Rejonowego Sąd II instancji w pełni podziela, akceptuje i przyjmuje za własne.

Sąd Rejonowy rozpoznając sprawę zgromadził bogaty materiał dowodowy, na który powołał się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, a następnie w oparciu o te dowody dokonał oceny zgłoszonego roszczenia nie naruszając reguł określonych przepisami kodeksu postępowania cywilnego.

Zauważyć trzeba, że wykazanie przez stronę, iż Sąd naruszył art. 233 § 1 k.p.c. oraz że fakt ten mógł mieć istotny wpływ na wynik sprawy, nie może być zastąpione odmienną subiektywną interpretacją dowodów zebranych w sprawie, chyba że strona jednocześnie wykaże, iż ocena dowodów przyjęta przez Sąd za podstawę rozstrzygnięcia przekracza granice swobodnej oceny dowodów (por. wyrok SN z dnia 10.04.2000 r., V CKN 17/00, OSNC rok 2000, nr 10, poz. 189). Przepis art. 233§1 k.p.c. przyznaje sądowi swobodę w ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a zarzut naruszenia tego uprawnienia tylko wtedy może być uznany za usprawiedliwiony, jeżeli sąd zaprezentuje rozumowanie sprzeczne z regułami logiki, zasadami wiedzy, bądź z doświadczeniem życiowym. Nie może budzić wątpliwości, że Sąd I Instancji ma jedynie obowiązek wyprowadzenia z zebranego w sprawie materiału dowodowego wniosków logicznie prawidłowych. Reguła ta, współokreślająca granice swobodnej oceny dowodów, nie będzie zachowana (a tym samym dokonana przez Sąd ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie znajdzie się pod ochroną zasady swobodnej oceny materiału dowodowego) jedynie wówczas, gdy wnioski wyprowadzone przez Sąd przy ocenie dowodów nie układają się w logiczną całość zgodną z doświadczeniem życiowym, lecz pozostają ze sobą w sprzeczności, a także, gdy nie istnieje logiczne powiązanie wniosków z zebrany w sprawie materiałem dowodowym (por. wyrok SN z dnia 09.12.2009 r., IV CSK 290/09).

W realiach niniejszej sprawy Sąd I instancji w pełni sprostął ciążącym na nim powinnościom, a kwestionowanie w powyższym zakresie dokonanej przez Sąd oceny dowodów przez skarżącego polega jedynie na zaprezentowaniu własnych, korzystnych dla niego ustaleń stanu faktycznego, dokonanych na podstawie własnej, korzystnej dla skarżącego oceny materiału dowodowego. Ocena dowodów przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia mogłaby być skutecznie podważona w postępowaniu odwoławczym tylko wówczas, gdyby apelujący wykazał, że zawiera ono błędy logiczne, wewnętrzne sprzeczności lub jest niepełna. Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, iż strony wiązała umowa sprzedaży, na mocy której powód zobowiązał się dostarczyć pozwanemu 4,13 m³ tarcicy iglastej o wilgotności do 11% za cenę 6 068,58 zł. Prawidłowo również Sąd Rejonowy przyjął, iż z tytułu w/w umowy sprzedaży pozwany nie jest zobowiązany do uiszczenia dotychczas nieuregulowanej kwoty zakupu (4 568,58 zł) z uwagi na jego skuteczne odstąpienie od umowy sprzedaży z uwagi na istotne wady towaru.

Przypomnieć należy, iż zgodnie z art.560§1 k.c. jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Zdaniem Sądu Okręgowego bez wątplenia towar dostarczony pozwanemu przez sprzedającego powoda miał istotne wady już w dacie jego wydania. Pozwany zamiast desek sosnowych o wilgotności do 11% otrzymał bowiem od powoda deski podłogowe z wilgotnością na poziomie 20-30%. Stan dostarczonego towaru, a w szczególności jego wilgotność została wykazana przez pozwanego dokumentacją fotograficzną oraz zeznaniami świadka K. P., który na prośbę pozwanego badał wilgotność desek. Poza sporem pozostawał fakt, iż pozwany niezwłocznie poinformował powoda o niezgodności towaru ze złożonym zamówieniem jednakże wbrew wywiadom apelacji, powód nie udowodnił w niniejszym procesie, że zaproponował pozwanemu niezwłoczną wymianę desek na wolne od wad. Zgodzić się należy z Sądem Rejonowym, iż taka operacja po stronie powoda nie była technicznie możliwa albowiem nie posiadał on takiej ilości wysuszonych desek, które mogłyby dostarczyć pozwanemu w miejsce wadliwych. Potwierdza powyższe zarówno oświadczenie pełnomocnika złożone na rozprawie w dniu 14 listopada 2017r. (k.64), który stwierdził „mój klient nigdy nie twierdził, iż ma towar dostępny od ręki” jak i zeznania powoda (k.74v-75), w których stwierdził, iż zamówienie złożone zostało 3 miesiące wcześniej, a sam proces suszenia trwa nawet do 14 dni. Ponadto z treści rozmowy telefonicznej przeprowadzonej pomiędzy powodem a pozwanym, dowód z której Sąd Okręgowy przeprowadził na rozprawie w dniu 28 marca 2018r., nie wynika aby propozycja wymiany towaru na wolny od wad ze strony powoda padła. Powód negował wilgotność dostarczonych desek, twierdził, iż deski „ułożą się” i miały pozostać u pozwanego. Natomiast wobec nie ułożenia się desek, strony uzgodniły, iż zostaną oddane przez pozwanego do suszenia. Treść rozmowy telefonicznej potwierdziła słuszne ustalenia Sądu Rejonowego, iż proces suszenia w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. został poprzedzony uzgodnieniami między stronami.

Za całkowicie chybiony Sąd Okręgowy uznał zarzut apelacji, iż wady towaru z powodu których pozwany złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy powstały dopiero na skutek niewłaściwego procesu suszenia i nie istniały w dacie wydania towaru.

Treść oświadczenia pozwanego z dnia 27 lutego 2017r. o odstąpieniu od umowy wskazuje, iż pozwany pomimo powoływania się na odkształcenie desek oraz miejscowy wyciek żywicy, odstępuje od umowy z powodu braku właściwości desek (do 11% wilgotności), o których zapewniał sprzedawca.

Wydruk ogłoszenia zamieszczonego przez powoda na portalu (...) potwierdza, iż przedmiotem sprzedaży były deski sosnowe i świerkowe o wilgotności do 11% (k.72). Tymczasem dostarczone pozwanemu w dniu 30 stycznia 2017r. deski miały wilgotność na poziomie 20-30%, co jak wskazano powyżej stanowiło istotną wadę towaru i uprawniało

kupującego do odstąpienia od umowy. Podkreślenia wymaga, że gdyby deski podłogowe w dacie dostarczenia nie posiadały wad, poddanie ich procesowi suszenia w żaden sposób nie wpłynęłoby na ich właściwość – nie uległyby odkształceniu i nie nastąpiłby miejscowy wyciek żywicy. Stąd też to stan towaru (nadmierna wilgotność) w dacie jego wydania pozwanemu był podstawą skutecznego odstąpienia od umowy. Skoro zatem stosunek cywilnoprawny łączący strony został rozwiązany, powodowi nie przysługuje roszczenie o zapłatę reszty ceny sprzedaży, co zostało prawidłowo ocenione przez Sąd Rejonowy.

Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy uznał apelację powoda za nieuzasadnioną i na podstawie art.385 k.p.c. orzekł o jej oddaleniu.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art.98 k.p.c. Powód jako przegrywający sprawę jest zobowiązany zwrócić pozwanemu koszty zastępstwa procesowego, wysokość których ustalono na podstawie §10 ust.1 pkt 1 w zw. §2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.).

SSO Alicja Wiśniewska